

* * * * *

D R A U D Z E

#5 Sardas draudze – Atklāsmes grāmata 3:1-6

IEVADS

Bībele salīdzina Draudzi ar Kristus līgavu. Ja katra no Jāņa septiņām vēstulēm ir kā vēstule līgavai, tad šī ir līdz šim skumjākā. Kādēļ? To centīsimies noskaidrot šodienas nodarbībā.

DISKUSIJAS PIRMĀ DAĻA

1. Izlasām šodienas Rakstvietu – Jāņa Atklāsmes grāmatas 3:1-6. Kādas ir jūsu pirmās pārdomas vai jautājumi par šo tekstu?

Ļaujām katram izteikties.

---

2. Sardas pilsēta bija izvietota uz stāvas klints, kas no trīs pusēm bija labi nosargāta, tikai viens sāns bija atvērts, jo sardieši uzskatīja, ka pa to nav iespējams ielauzties, jo tajā bija stāva klints. Tomēr tieši pa šo pusi persiešu kareivji, ar rokās uzrāpjoties, ieņēma pilsētu. Kas ir jūsu dzīves “nenosargātā” puse, pa kuru grēks var tikt nemanāmi klāt, un kā jūs pret to attiecaties?

Ļaujām katram izteikties.

Nav obligāti jāsauc vārdā šīs vājības (atkarības, vājības uz kaut ko utt.), bet lai pastāsta kā ar tām katrs cīnās, ja cīnās.

---

3. Vai Jēzus uzslavē Sardas draudzi?

Ievadā nē. Draudzes lepnums bija viņu slava, ka ir dzīva, kaut arī Jēzus acīs ir mirusi. Tātad šķietamā uzslava tiek pārvērsta kritikā. Vai Tev ir bijusi līdzīga negatīva pieredze, kad nācies piedzīvot vilšanos draudzē vai kristiešos? Ļaujām pastāstīt par personīgo pieredzi.

4.pantā tomēr ir minēta viena laba lieta par draudzi, proti, ka tai tomēr ir daži, kuri nav aptraipījuši savas drēbes un ir dzīvi. Svarīgs uzsvars ir uz “daži”, kas atklāj patieso kristiešu īpatsvaru ne vien Sardos, bet pasaulē un pat kristietībā kopumā. Lai nebūtu vilšanos par tiem, kuri sevi sauc par

kristiešiem, bet rīkojas pretēji Kristus pavēlēm, ir jāizprot Bībeles brīdinājumi par to, ka nebūs daudz patiesi jaunpiedzimušo jeb izglābto. Izlasām dažus:

– Lk 12:32, kur runa ir par “mazo” ganāmpulciņu.

– Rm 11:1-5, kur runa ir par Izraēla “atlikumu”. Tāpat kā ne viss Izraēls ir patiesais Izraēls (Rom 9:6), arī ne visa draudze ir patiesā Draudze.

– Mt 7:13-14, kur minēts, ka “nedaudzi” atrod šauros vārtus un ceļu.

– Mt 13:24-30, kur minēta līdzība par nezālēm, kas aug līdzās labībai. Tie ir tie nedzīvie, nepatiesie “kristieši”, kuri tā saucas, bet patiesībā nav.

4. Kā draudze var būt mirusi? Kas izraisa draudzes nāvi? Kāda ir mana ietekme uz savas draudzes dzīvotspēju?

Izlasām Rm 6:23 – nāve ir grēka alga.

Izlasām Ef 2:1-2 – te minēts, ka arī patiesie kristieši reiz bija miruši grēkos. Tātad grēks izraisa nāvi, kā individuālam cilvēkam, tā arī draudzei. Bet ko šī rakstvieta atklāj par tiem, kuri vēl ir miruši grēkos? Viņi pieder šīs pasaules valdniekam, Sātanam. Tātad viņi nav kristieši. Tātad mirusi draudze var gan izskatīties pēc draudzes, saukties “draudze”, bet patiesībā piederēt Sātanam.

Ja grēks nogalina Kristus līgavu, vai Tavs grēks arī to ietekmē? Jā! Mums katram ir dota liela atbildība par savu draudzi, pat neesot vadošos amatos.

5. Ko Jēzus iesaka šai mirušajai draudzei darīt, lai atdzīvotu sevi?

Izlasām šodienas Rakstvietas 2.-3.pantu un atrodam piecas pavēles, ko Jēzus dod kā instrukciju draudzes reanimēšanai. Nākamajā blokā aplūkosim tās detalizētāk, sargājot trīs soļos.

TRĪS REANIMĀCIJAS SOĻI

1) Mosties un stiprini vēl dzīvos (2.p.).

Tā kā tikai daži ir dzīvi Sardus draudzē, lielais vairums ir miruši. Viņi gan darbojas draudzē, tomēr Kristus viņu darbus nav atradis pilnīgus. Viņi ir kā tie, kuri visu laiku ir draudzē, bet nekad nenonāk pie patiesības – 2 Tim 3:6-7. Tomēr tie daži dzīvie ir jāpamodina un jāstiprina, un tad būs cerība ienest draudzē dzīvību, sperot nākamo, otro soli.

2) Atceries mācību un turi to (3.p.)

Dieva Vārds ir tas, kas dod ticību un caur to arī dzīvību – izlasām Rm 10:17. Tādēļ šiem dažiem dzīvajiem jāsāk sludināt tīrā Dieva Vārda vēsts. Tā kā te runa ir par dzīvības un nāves jautājumu, Pāvils dod būtisku norādi – izlasām 2 Tim 1:13-14. Proti, sargāt šo Dieva Vārda mācību. Un to nodot tālāk uzticamiem cilvēkiem – izlasām 2 Tim 2:2. Ja tas notiek, tad var sekot trešais solis.

3) Atgriezies (3.p)

Tā kā grēks ir tas, kas nonāvējis draudzi, no tā ir jātiek vaļā. Izlasām Jāņa Kristītāja sarunu ar farizejiem Mt 3:7-9 – viņš uzsver, ka nav svarīga ārēja piederība Izraēlam (tāpat kā draudzei), jo

noteicošais ir iekšējais stāvoklis un atgriešanās no grēkiem, kas to apliecina. Visām piecām draudzēm, kurām Kristus kaut ko pārmet, Viņš piemin "atgriešanos" no grēkiem.

DISKUSIJAS OTRĀ DAĻA

Pēdējā daļā aplūkosim abas sekas izvēlei – atgriezties no grēkiem vai palikt tajā.

6. Ja draudze neatgriezīsies, Jēzus nāks kā zaglis – vai tā ir Viņa Otrā atnākšana?

Kaut arī Jēzus Otrā atnākšana tiek arī salīdzināta kā zagļa ierašanās – izlasām 1 Tes 5:1-3 – tomēr šeit runa ir par draudzes tiesāšanu. Jēzus nāks un tai nesīs bēdas, nevis prieku. Jēzus Otrā atnākšana nenesīs tikai prieku, bet arī skumjas. Pārdomājiet, vai jūs Viņu gaidāt jau šodien?

7. Ja draudze atgriezīsies, ko Jēzus sola dot kā algu tās kristiešiem?

Trīs lietas: 1) baltas drebes, kas būs mūsu galējā pagodināšana, 2) mūsu apliecināšanu Tēva un eņģeļu priekšā un 3) mūsu vārdu neizdzēšanu no Dzīvības grāmatas. Viņš sola mūs "nekad" neizdzēst, ko apstiprina Bībeles kopējais konteksts, jo:

– Ef 1:4 un Rm 8:29-30, mēs tikām izredzēti glābšanai jau pirms varējām paši kaut ko pielikt vai atņemt, proti, pirms pasaules radīšanas. Glābto vārdi jau tad tika ierakstīti Dzīvības grāmatā, tādēļ arī mūžīgi tur paliks. Skaidrojums tam ir, ka Dievs dzīvo ārpus laika (2 Pt 3:8), Viņš "starta un finiša līniju" redz kā vienu kopīgu, nevis kā procesu, kā mēs.

– Atkl 13:8, tie, kuri nav ierakstīti Dzīvības grāmatā pirms pasaules sākuma, neieies Debēsīs.

– Ps 139:16, Dievam visas mūsu dienas ir jau zināmas uz priekšu.

Tā nu grēks neizdzēš Dieva mūžīgo nodomu, un tā ir mūsu lielākā drošība. Dievs ir lēmis mūs darīt līdzīgus Sava Dēla tēlam, tādēļ tādi arī paliks līdz galam, ja mūsu dzīves apliecinās grēka nožēlu un atgriešanās augļus. Tad grēkam vairs nav varas pār mums, un tomēr mēs no grēka turpināsim baidīties un bēgt, apzinoties, ka tas ir bijis sākotnējais garīgās nāves, no kuras esam izglābti, cēlonis.

NOSLĒGUMS

Noslēdzam ar vienu patiesu stāstu:

Kad 5.gds. pēc Kristus Konstantinopoles arhibīskapu Džonu Krisostomu arestēja Romas imperators, viņš meklēja veidu kā likt šim grieķu kristietim atteikties no savas ticības, bet bez sekmēm. Tādēļ valdnieks sasauca savus padomniekus, lai izlemtu, ko varētu izdarīt šim ieslodzītajam.

"Vai mums viņu ieslodzīt kādā pazemes bunkurī?", valdnieks jautāja. "Nē", viens no padomniekiem atbildēja, "jo viņš būs laimīgs turp doties. Viņš ilgojoties pēc klusuma, kurā varētu priecāties par sava Dieva žēlastību."

“Tad izpildīsim viņam nāvessodu!” teica valdnieks. “Nē”, atskanēja atbilde, “jo viņš būs priecīgs arī mirt. Viņš saka, ka nāves brīdī beidzot būšot sava Dieva klātbūtnē.”

“Ko tad lai mēs darām?”, jautāja valdnieks.

“Ir tikai viena lieta, kas Krisostomam radīs sāpes”, teica padomnieks. “Lai liktu viņam ciest, mums jāliek viņam – grēkot. Viņš nebaidās no nekā cita kā vien grēka.”

Patiesu kristieti tāpat kā Kristu sāpina – grēks. Jo grēks nogalina Viņa līgavu. Mēs esam daļa no tās, tādēļ rūpēsimies, ka ar savām dzīvēm ceļam un stiprinām to.